

ПРАКТИКИ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЙ

З кожним роком запровадження практик корпоративної соціальної відповідальності у суспільному житті провідних країн світу постійно зростає. Це пов'язано з низкою економічних, політичних, екологічних та інших чинників, які в тій чи іншій мірі впливають на життєдіяльність людства. Кліматичні зміни, глобалізація економік, міграційні процеси, розшарування населення за рівнем доходів – це виклики, які підштовхують уряди країн до усвідомлення необхідності формування загальноприйнятих цінностей та правил поведінки.

Концепція соціальної відповідальності бізнесу передбачає побудову власної діяльності не тільки на прибуткових зисках, а й на врахуванні інтересів та потреб всіх зацікавлених сторін: найманих працівників, інвесторів, споживачів, громад, держави. Тому, враховуючи надзвичайну суспільну та економічну користь, корпоративна соціальна відповідальність є одним з пріоритетних напрямів співпраці приватних компаній з державними органами влади та громадськими організаціями.

Досвід роботи провідних українських компаній свідчить, що більшість з них розуміє необхідність ведення бізнесу на засадах соціальної відповідальності, оскільки це демонструє їх свідоме бажання забезпечувати суспільну корисність власної діяльності.

Зокрема, компанія Київстар, лідер телекомунікаційного ринку України, вважає своєю місією змінювати життя людей на краще. Цей принцип закладено в основу стратегії корпоративної соціальної відповідальності, основними напрямками якої є: цифрова інклюзія, розвиток підприємництва, безпека в інтернеті, корпоративне волонтерство та партнерство заради миру. [1]

Ключовими проектами Київстар у сфері соціальної відповідальності є онлайн-школа мобільної грамотності для старшого покоління «Смартфон для батьків», інформаційно-просвітницький портал про безпеку для дітей в інтернеті StopСехтинг, програма SMS-благодійності «Дитяча надія», спільна ініціатива з Національною поліцією «Пошук Дітей» та програма «Інновації та підприємництва» в освітніх дитячих таборах «GoCamp». [1]

Відома українська компанія «Оболонь» серед пріоритетних напрямів соціальної відповідальності опікується розвитком дитячо-юнацьких спортивних шкіл, підтримує

Міжнародний конкурс знавців української мови, у якому щорічно беруть участь понад 5 млн. школярів, учнів профтехосвіти, студентів та представників української діаспори. Проводить різноманітні волонтерські та благодійні проекти, підтримує донорський рух. [2]

Цікавим, в контексті практик застосування КСВ, є проект компанії «Знову до роботи», метою якого є допомога у поверненні на роботу жінок та чоловіків після декретної відпустки по догляду за дитиною. Деякі з батьків та матерів, повертаючись до роботи, стикаються з низкою труднощів, а саме, втратою кваліфікації, відсутністю попереднього місця роботи, недостатньої кількості дитячих садків тощо. Унаслідок чого, співробітники із сімейними обов'язками отримують меншу платню, повільно просуваються кар'єрними сходами, мають гірший доступ до фінансових ресурсів і не можуть на повну реалізувати свій трудовий потенціал.

З метою допомоги молодим батькам, керівництво компанії, у співпраці з ВГО «Ліга соціальних працівників України», прийняло рішення долучитись до проекту «Знову до роботи: реінтеграція матерів і батьків до професійного життя після відпустки по догляду за дитиною», який проходить за підтримки Європейського Союзу. Ідея проекту полягала у створенні сприятливих умов для батьків та матерів, які повернулися до роботи після декретної відпустки, а також працівників, які мають дітей віком до 3 років. Проект передбачав розробку механізмів успішного повернення батьків на роботу, апробацію пропозицій та експериментальне впровадження на підприємствах, а також внесення відповідних змін до законодавства України. [2]

У ході реалізації проекту була сформована робоча група фахівців компанії, які проводили опитування молодих батьків, досліджували кращі методики адаптації працівників, які повертаються до роботи після тривалої перерви та розробляли пропозиції щодо покращення існуючих трудових практик в компанії. У результаті була розроблена дорожня карта пілотного впровадження Моделі реінтеграції батьків. [2]

Серед основних напрямів удосконалення роботи з працівниками, які потребують допомоги в адаптації, були запропоновані програми професійного навчання, наставництва, покращення режимів праці та відпочинку, проведення спортивно-оздоровчих і культурно-масових заходів для співробітників компанії та членів їх родин.

Отже, наведені приклади, показують, що політика соціальної відповідальності стає невід'ємною складовою діяльності успішних українських компаній. Поряд з цим, ще зарано, стверджувати, що керівництво більшості підприємств та організацій розуміє наскільки сьогодні важливо будувати власний бізнес на засадах КСВ. Але у будь-якому разі, ці процеси вже почались і набувають дедалі більшого поширення в Україні. Все більше організацій відходить від практики проведення «одноразових» соціальних акцій чи

благодійних проєктів, заради «піару» або до якоїсь «визначної дати», а починає розробляти довгострокові програми підтримки різних верств населення, окремих громад, регіонів розрахованих на тривалу перспективу.

У провідних та успішних країнах світу соціально відповідальна діяльність бізнесу є загальноприйнятим правилом, якого дотримується значна кількість великих, середніх і навіть малих організацій. Вітчизняні компанії мають долучатись до кращих світових практик, розробляти стратегії розвитку корпоративної соціальної відповідальності та активно впроваджувати різноманітні соціальні проєкти та програми у власну щоденну діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Соціальна відповідальність. Київстар. Режим доступу: <https://kyivstar.ua/uk/about/responsibility>
2. Корпоративна відповідальність. Оболонь. Режим доступу: https://obolon.ua/ua/corporate-responsibility/successful_practices

Марчук Денис

студент I курсу факультету історії, права та публічного управління
*ДВНЗ «Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського», Україна*

«ПРАВО БУТИ ЗАБУТИМ» ЯК СОЦІАЛЬНА ПОЗИЦІЯ

Постановка проблеми. Останні десятиліття характеризуються стрімким та невпинним розвитком інформаційних та комунікаційних технологій(далі ІКТ), безперервна інтеграція ІКТ в життя людини спричиняє зміни як в соціальному житті, так і в міжособистісних стосунках. Всюдисущі смартфони, онлайн платформи, форуми, чати, соціальні мережі змінюють соціальну свідомість людини, структуру системи та створюють світ, де ділитись особистою інформацією є трендом, але часом ці зміни призводять до стирання меж між приватним та публічним життям. Інформація стала не тільки доступною будь-якому користувачеві у будь-якій точці світу, але також і практично не піддається контролю. Розвиток ІКТ спричинив формування потужної цифрової бази даних, в якій особиста інформація, потрапивши в Мережу, залишається там назавжди що може призвести до використання застарілих та неактуальних даних проти свого автора. З цього моменту має почати діяти новий правовий регулятор покликаний забезпечити соціальний захист індивіда. "Право на забуття" і є таким регулятором.